

Nr 454.

Av herr Nilsson i Göteborg, om åtgärder för användning av enhetliga körriktningssvisare på bilar.

Den ständigt ökande motortrafiken ställer allt högre krav på såväl motorfordonens förare som övriga trafikanter för att olyckor i görligaste mån skall kunna undvikas. Alla trafikanter måste ha sin uppmärksamhet riktad på den övriga trafiken och förekommande signaler av olika slag. Icke minst viktigt är att trafikanter i god tid kan bli varse vad en bilförare ämnar företa sig: om han ämnar köra rakt fram, stanna eller ändra körriktning. För att ange ändrad riktning skall bil vara försedd med körriktningssvisare för att visa detta.

Det förekommer flera olika slags körriktningssvisare, dels utfällbara visare och dels s. k. blinkers av olika typer. Dessa blinkers är emellertid ofta synnerligen svåra att upptäcka för övriga trafikanter. Ligger exempelvis en bil mellan trafikanten och den bil, som ämnar svänga, synes ofta icke signalen, vilket måste starkt bidra till att öka trafikriskerna. Det kan heller ej vara praktiskt, att trafikanterna skall behöva titta efter vid sidan, på taket, i bakskärmen eller framskärmen eller någon annan stans å en körande bil för att komma underfund med vart den ämnar sig.

Den effektivaste anordningen synes vara den med utfällbara visare. Då signalsystemet bör vara enhetligt, synes endast denna typ böra ifrågakomma. Man kan emellertid knappast kräva, att nu i bruk varande bilar med andra system skall byggas om, men däremot bör det villkor kunna uppställas, att efter viss övergångstid endast bilar med utfällbara väl synliga visare skall få saluföras eller som nya införas i landet.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att åtgärder måtte vidtagas för användning av enhetliga, väl synliga anordningar på bilar för angivande av körriktning.

Stockholm den 27 januari 1954.

Olof Nilsson,
Göteborg.